

П 668-В

Фронт і тил

1672/57.

Б І Б Л І О Т Е Ч К А
Х У Д О Ж Н Ї Ї Л І Т Е Р А Т У Р И

Т. Масенко

П. Дорошко

О. Веретинський

Д. Каневський

Л. Юхвид

Й. Котляр

Х. Левіна

Н. Забіла

А. Шмигельський

ПОЩАДИ ВРОГУ НЕ БУДЕ!

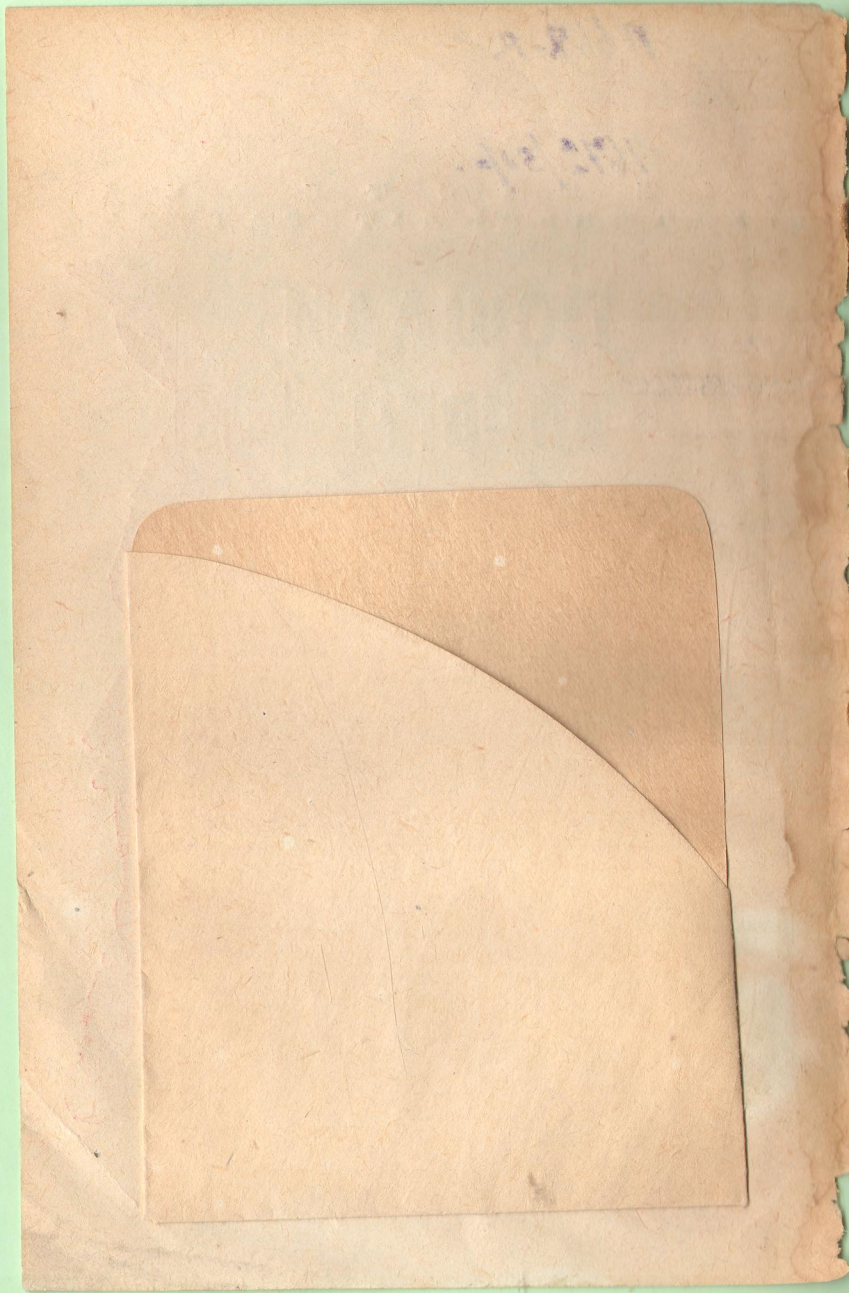
Ціна 30 коп.

V.N. Karazin Kharkiv National University

00713025

6

П 668 В.

ПОЩАДИ ВОРОГУ НЕ БУДЕ!

ПРОВЕРЕНО-
ЦНБ 1943

ЦЕНТРАЛЬНА НАУКОВА
БІБЛІОТЕКА ХДУ
Інв. М. 1672/56р.

Видавництво
„Радянський письменник“
Київ — Харків
1941

THE
LIBRARY
OF THE
MUSEUM OF
ART AND
ARCHAEOLOGY
OF THE
UNIVERSITY OF
CAMBRIDGE

1871/12/14

Терень Масенко

ЗА ПРАВДУ ЛЮДСТВА

Ізнов цвітуть колгоспні ниви,
Мов очерет шумлять жита ...
Не посічуть їх вражі зливи,
Не стопчуть вражі копита!

І нові сонячні й квітчасті
Для нас лиш весни зацвітуть,
Бо ми за людську правду й щастя
Сьогодні збройно вийшли в путь.

Веди нас, партіє, до бою,
До слави, честі і життя!
Народ увесь іде з тобою,
Несе гарячі почуття.

Вогнем великої любові
Ми присягаємось тобі:
Життя, останню краплю крові
Віддать за край наш в боротьбі!

Твій кожен син безстрашно стане
На подвиг днів, бо кожен зна:
Війна з фашизмом — то остання
На світі збудженім війна.

Петро Дорошко
ВІЙНА ПОЧАЛАСЯ

Здавалосьь,
почався звичайний день,
І раптом
над світом
вість рознеслася—
Здригнулися мідні струни антен —
Слухай, народе!
Війна почалася !..
Кличем до зброї звучало в ту мить
Кожне слово в просторах ефіру.
Вставала вітчизна —
гадину бить,
Гадюку коричневошкіру.
Кожне слово —
сполоху дзвін —
Точеним, гострим металом дзвеніло,
І кожен
радянський громадянин
Став у лави
гордо і сміло.
Від Амура
по синій Дунай
Встала всезбройно

країна щастя.

Встала,

сказала:

— Гадино, знай

Сьогодні твій кінець розпочався!

Запам'ятай

двадцять друге число —

Щастям землі своєї горді

З пшениці нашої перевесло

Стиснем вузлом на твоєму горлі.

Порохом вітер засипле твій слід,

Ріки водою дороги розмиють,

Кроку не зробиш на зоряний схід,

Хребет поламаєш,

коричневий змію!

В небі —

ключі яснозорих птиць,

Танки ідуть —

земля здригається.

Багнети блищать вогнем блискавиць,—

Мати - вітчизна на бій піднімається.

Мати - вітчизно!

Твої рубежі

Будуть від банд озвірілих очищені.

Виб'єм із лап кривавих ножі —

Орди фашистські

буде знищено.

Олекса Веретенченко

ЗАКЛИК

Смерть і кров фашистським левом
На землі немає їм привіту!
Ми розчавим їх мечем червоним,
Ми віки майбутні охороним,
А без нас — кінець усьому світу!

Ми їх знали; ми давно їх знали
Не зломити нашої потуги!
О ліси, і ви, гірські обвали,
Сталь - броня, розпечені залузи,
Упадіть на голову катів!

Вітре - брате! Збий грім грози
Загриміть громами, розлетіть грози,
Спалахніть, блискавице, вогні,
Озовіться голосом дощовим,
І впадіть на голову катів!

Піднялися збратані народи —
Уперед на бій останній, чоти!
Наші зорі, наші тихі води
Прокаженим вилункам прикрили,
В нас повік не буде поразки!

Давид Каневский

ДІВЧИНІ

Твій брат і твій друг
воювати іде
За волю, за честь,
за життя молоде.
Зумій же як слід
попрощатися з ними,
Зумій свої очі
тримати сухими,
Будь вірна підмога
бійцю молодому,
Маленька хазяйка
великого дому!
Ти сміло і вневнено
стань за верстат,
Де вчора стояли
твій друг і твій брат.
Хай знають
криваві фашистські бандити:
В нас є кому
вдома хазяйство глядіти.
Шпiон, провокатор —
пощади нікому,
Маленька хазяйка
великого дому!

А може покличе тебе воєнком—
Одінеш пов'язку з червоним значком.
Як воїн червоний ти станеш до бою,
Ти будеш бійцям дорогою сестрою.
З тобою здолають і спрагу і втому,
Маленька хазяйка великого дому.

Побідно, щасливо скінчаться бої,
Повернуться рідні, знайомі твої.
Тебе цілуватимуть в теплії губи,
Тебе прославлятимуть воїнські труби.
Ні, ти не злякалась гарматного грому,
Маленька хазяйка Радянського дому.

Терень Масенко

СТАЛІНСЬКА ПЕВНІСТЬ ПОБІДИ

(МАРШ ТРЕТЬОГО ЛІПНЯ)

Так озивається правда
Голосом щирим до нас:
Сталіна батьківська рада,
Сталіна заклик — наказ!
Так наливається колос
Соком твердого зерна ...
Сталіна батьківський голос
Нас на побіду з'єдна!

Слухайте, друзі та браття,
Слухай, радянський народ!
Серця високе багаття
В бій понеси, патріот!
Слави світанок надійде —
Битися нам до кінця!
Сталінська певність побіди
Нам запалила серця!

Труд, підіймайся у зрості
В слави і доблесті час!
Із капітанського мосту
Сталінський чуєм наказ!
Більше заліза та міді,
Більше гвинтівків, свинця!

Сталінська певність перемоги
Нам запалила серця.

Мурами станемо на варту
Як на кордоні — в тилу:
Полчища, світом прокляті,
Ми перепалим в золу.
Далі не пройде, не піде
Зграя фашистська одя!
Певність і віра в перемогу
Нам запалила серця!

Бийте на ворога з тилу —
Вам, партизани, наказ!
Ворог зустріне могилу
В землях, що взяв їх на час.
Ворога стріне могила
В шанцях, одбитих на час...
Сталінський спокій та сила
Нині об'єднає нас!

Стрінемо згарищем - гробом
Наволоч Гітлера злу!
Втопимо ворога, втопим
В чорно - кривавім пилу!
Щоб не лишилось і сліду,
Будемо бити до кінця!
Сталінська певність перемоги
Нам запалила серця!

Далі від нас, панікери!
Геть відійди, боягуз.
Прапор вселюдської ери
Край наш — Радянський Союз.
Світ в допомозі підійде

До патріота - бійця.
Сталінська певність перемоги
Нам запалила серця!

Наші долини широкі
Ворогу ввік не пройти!
Сталінська сила і спокій
Нас приведуть до мети.
Більше заліза та міді,
Більше гармат і свинця!..
Сталінська певність перемоги
Нам запалила серця!

3 - VII - 41 р.

Леонід Юхвид

РУШАЙТЕ В ПОХІД!

(пісня)

Рушайте в похід захищати
Любиму вітчизну свою,
І дівчина люба і мати
Вам щастя бажають в бою.
За рідні простори,
За край неозорий,
За зорі червоні Кремля —
Ідуть воєнмори,
А хвилі мов гори,
За ними зникає земля.
Ворожа навала загине,
І в славі повернеться флот,
Героїв вітчизна зустріне
І в щасті обійме народ.
За рідні простори,
За край неозорий,
За зорі червоні Кремля—
Ідуть воєнмори,
А хвилі мов гори,
За ними зникає земля.

Петро Дорошко

ГРІЗНИЙ ЧАС

Над рідним простором пронеслася вість
І враз сколихнула все.
На землю священну непроханий гість—
Зухвалий ворог повзе.
Народе! Вітчизно! Час грізний настав!
Хай зброя червона дзвенить!
Повзе на кордон фашистський удав
І нам —

його роздавить!

Ми знали, що прийде цей грізний час,
Ми лави єднали дружно.
І ось вітчизна покликала нас,
І встали ми

всеоружно.

Від краю до краю увесь нарід
Підносить священний гнів.
Уже матері у воєнний похід
Своїх спорядили синів.
Від краю до краю, від гір до морів
Всі встали — брат за брата.
Озброєні лави богатирів
Ідуть,

несуть розплату,—

За кривди всі, віроломство, розбій,

За кров дорогих братів.
Вітчизно, вперед! Народє, на бій!
Розтопчем фашистських катів!
Земля, вода, осяйна висота —
Все встало, як грізний смерч.
На нашій зброї — правда свята,
Ця правда — фашизму смерть!
Народє! Вітчизно! Час грізний настав.
І клятва гримить із віддалин:—
Розчавлений буде фашистський удав!
Клянемся,
товаришу СТАЛІН!

Йосиф Котляр

КЛЯТВА

Фашист підняв кривавий ніж,
Бандитську зброю злісну,
На все, що серцю наймиліш —
На дорогу вітчизну.
Я зброю в неї взяв і гнів,
Я, син її, клянуся:
— Поки не знищу ворогів,
Додому не вернуся!

Вродився щедрий урожай,
Хлібами золотиться,
Але закрили небокрай
Нічні ворожі птиці.
Хотять, щоб світ увесь згорів
Вогнем, залізом трусять.
— Поки не знищу ворогів,
Додому не вернуся!

Ти шліфував, народе мій,
Останню грань споруди,
Коли підкрався лютий змії
І впав тобі на груди.
Хай закипа священний гнів!
Йдучи на бій, клянуся:
— Поки не знищу ворогів,
Додому не вернуся!

Переклав Д. Каневський.

Хана Левіна

РОЗПЛАТА

Кінчився спочинок — ми знов у війні.
Розвійтеся, щастя кімнатного дні,
І все, що в'язало нам руки.
Хто крові своєї тепер не віддасть,
Щоб тільки лиху одвернути напасть,
Не впасти в неволю і муки ?!

За замкнених в гетто плачущих дітей,
За тисячі кинутих в тюрми людей
Ми йдемо, непохитні, завзяті;
Не будемо боятись ні смерті, ні ран,
Скажену свиню заженемо у капкан,
Одіб'ємо ікла прокляті.

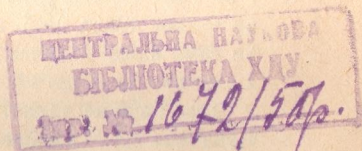
Ненавидна нам твоя люта пиха,
Печерна тварино, потворо лиха,
Владарю безумства і пітьми!
Хай славиться той, хто загине в бою,
Хай довго живе, хто в рідну сім'ю
Вернувшись, обійметься з дітьми.

За честь, за свободу, за владу труда
Вся наша країна іде молода.
І слава бійців привітає.

Це знають сини, рушниці беручи,
І дочки це знають, в бурю йдучи,
І мати їх благословляє

І плаче, і сльози, що нишком течуть,
Зливаючись, саван фашистові тчуть,
І смерті йому не минути.
Гладка твоя шия замре у петлі,
І буде тавром на твоєму чолі
Число твоїх злочинів, лютий!

Переклав В. Свідзінський.

Наталія Забіла

ЗА НАШУ ЗЕМЛЮ

За землю ту, що життєдайні соки
щодня вливала в розуми й серця,
за землю ту, що вневненість і спокій
мені дала для творчості й життя,—
проти навали хижих чорних круків
я буду битись — поки сили є,
і поки зброю вдержать мої руки,
і поки серце спиниться моє!

До тих країв, де в бурях незабутніх
моє юнацтво й молодість пройшла,
до тих дітей, що їм ясне майбутнє
найлюдяніша партія дала,
до тих малят, яким я присвятила
всю міць моєї творчої сили,—
лише через моє безживне тіло
переступивши, дійдуть вороги!

І хоч у мене сил не так багато
і не така тверда рука моя,—
та кожна жінка нині, кожна мати
те саме каже й думає, що я.
І значить це — що край наш непоборний
в стремлінні до єдиної мети.
І значить це — ворожим крукам чорним
народ радянський не перемогти!

Наталя Забіла

ПЛАКАТНІ РЯДКИ

I

До бою проти сили чорної
Вітчизна шле своїх синів.
Впади грозою непоборною
На ворогів, народний гнів!

II

Шумлять високі пшениці,
жита стоять мов гай.
Сьогодні ми усі бійці
за наш радянський край.
Пшениця наша золота,
Сповняй комори вщерть!
У нас у всіх одна мета:
напасникові — смерть!

III

Мужність і силу не тільки в бою
Слід показати тепер.
Стать на посту за вітчизну свою
Маєш і ти, піонер!
Мати твоя на заводі й ланах,

Батько іде у бій.
Поміч в малих і великих ділах
Ось — обов'язок твій!

IV

Бійцям, що нас своєю кров'ю
Боронять в грізному бою,
Ми — повні сили та здоров'я
Готові дати кров свою!

Давид Каневський

ЗАХОТИЛОСЯ ФАШИСТУ ...

Захотілося фашисту
На світанку, в ранній час,
Хліба нашого вкусити —
Кажуть, добрий хліб у нас.
Став фашист на задні лапи,
Та з розгону тільки — хвать!
Ой, яка тверда шкурилка! —
Можна й зуби поламать.
Захотілося фашисту,
Мабуть, з горя та біди
Випить нашої смачної,
Прикордонної води.
Став фашист на задні лапи,
Як стрибне із темноти.
Ой, вода яка гаряча!
Можна й пику оекти.
Захотілося фашисту
Нашу землю підкорить,
Бо своя либонь земелька
Під ногами вже горить.
Начувайся, враже кодро,
Ми зітремо твій барліг!
Не потращите й тікати,
Не побачите й доріг!

Антон Шмгельський

НА ДНО!

В крові топив народи
Виродок - фашист,
А нас здаля обходив,
Підібгавши хвіст.

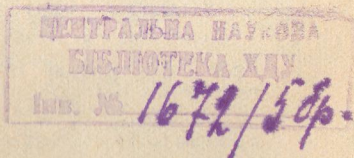
Та ось він відчуває:
Близька остання мить —
Земля в нас процвітає,
Під ним земля горить.

Тут Гітлер отетерів:
«Невже так потону?»
І на Радянський беріг
Він зопалу стрибнув.

А ми його щосили
Пошпуримо в багно.
Не тратьте, куме, сили,
Спускайтеся на дно.

ЗМІСТ

Т. Масенко. За правду людства	3
П. Дорошко. Війна почалася	4
Б. Костюк. Війна почалася	5
Д. Каневський. Дівчині	7
Т. Масенко. Сталінська певність перемоги	9
Л. Юхвид. Рушайте в похід!	12
П. Дорошко. Грізний час	13
Й. Котляр. Клятва	15
Х. Левіна. Розплата	16
Н. Забіла. За нашу землю	18
Н. Забіла. Плакатні рядки	19
Д. Каневський. Захотілося фашисту	21
А. Шмигельський. На дно!	22

Редактор
Г. Гельфандбейн

«Пошады врагу не будет»

(Отпечатано на украинском языке)

КВ-13445. Зам. 733. Тираж 6000. Друк. арк. $\frac{3}{4}$.
Авт. арк. 1. В 1 друк. арк. 34.500 знаків.
Підписано до друку 18-VII 1941 р.

Друкарня ім. Фрунзе, Харків, пров. Фрунзе, 6.

